

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Εξήντα Δύο

Αποκαλύπτοντας τα Πολύτιμα Πετράδια του Προφητικού Οράματος του William Miller: Μια Κριτική Εξέταση της Απομάκρυνσης του Αντβεντισμού από το «Μεγάλο Φως» και της Κλήσεως για Επιστροφή στα Αληθινά Θεμέλια

Jeff Pippenger
2024-01-26

Τα κοσμήματα του ονείρου του Ουίλλιαμ Μίλλερ θα λάμπουν δέκα φορές φωτεινότερα απ' όσο έλαμπαν στην ιστορία των Μιλλεριτών. Η κατανόηση των Μιλλεριτών σχετικά με τη γνώση που αυξήθηκε κατά τη διάρκεια της ιστορίας τους ήταν ακριβής, αλλά ατελής. Όταν η κατανόησή τους τοποθετείται μέσα σε ένα ακριβέστερο ιστορικό πλαίσιο, αναδεικνύει σοβαρότερες συνέπειες, διότι όχι μόνο διευρύνει τις προφητικές αλήθειες που παριστάνονται από τα κοσμήματα, αλλά επίσης παράγει και τη δοκιμασία για τις δέκα παρθένους των εσχάτων ημερών. Η μιλλεριτική κατανόηση παρίσταται στους δύο πρωτοπόρους πίνακες (1843 και 1850). Αμφότεροι οι πίνακες υπήρξαν εκπλήρωση των πινάκων που προφητεύθηκαν στο δεύτερο κεφάλαιο του Αββακούμ, και το γεγονός ότι οι πίνακες ήσαν εκπλήρωση του Αββακούμ, καθώς επίσης και ότι αυτές ακριβώς οι αλήθειες ήσαν οι θεμελιώδεις αλήθειες του Αντβεντισμού, προσδιορίστηκε ως τέτοιο από το Πνεύμα της Προφητείας.

Η κατανόηση ορισμένων από τις θεμελιώδεις αλήθειες αυξήθηκε σε δόξα, καθώς οι Μιλλεριτίες οδηγήθηκαν στην κατανόηση του επουρανίου αγιαστηρίου και των αληθειών που συνδέονται με το αγιαστήριο, μετά τη μεγάλη απογοήτευση της 22ας Οκτωβρίου 1844. Αλλά η μετάβαση του Αντβεντισμού σε μια Λαοδικειακή κατάσταση το 1856, και η τελική απόρριψη των «επτά καιρών» το 1863, τους οδήγησαν στην έρημο της Λαοδικείας. Καμιά σημαντική αλήθεια δεν έχει προβληθεί μέσω του Αντβεντισμού από τη δεκαετία του 1850. Αν αμφιβάλλετε για αυτόν τον ισχυρισμό, τότε προσδιορίστε γιατί είναι εσφαλμένος.

Οι Μιλλεριτίες είχαν δίκιο στην κατανόηση του δευτέρου κεφαλαίου του Δανιήλ, αλλά η κατανόησή τους ήταν περιορισμένη. Ο Αντβεντισμός δεν προχώρησε ποτέ πέρα από τη μιλλεριτική κατανόηση. Σήμερα μπορούν να διακριθούν και οι οκτώ βασιλείες που παριστάνονται στο δεύτερο κεφάλαιο του Δανιήλ, καθώς και ο συμβολισμός του Δανιήλ που προσεύχεται για να κατανοήσει το μυστικό του ονείρου του Ναβουχοδονόσορος. Το μυστικό εκείνο αντιπροσωπεύει το τελικό προφητικό μυστικό (όλοι οι προφίτες προσδιορίζουν τις έσχατες ημέρες), και το τελευταίο προφητικό μυστικό είναι εκείνο που ο Ιωάννης προσδιορίζει ως την Αποκάλυψη του Ιησού Χριστού. Το μυστικό αυτό αποσφραγίζεται όταν «ο καιρός είναι εγγύς», λίγο πριν κλείσει η δοκιμασία, και το μυστικό αυτό αποσφραγίζεται τώρα, για όσους επιλέγουν να δουν.

Η Μιλλεριτική κατανόηση του «διαπαντός» στο βιβλίο του Δανιήλ αναγνωρίστηκε από τη θεόπνευστη μαρτυρία ως ορθή· όμως, έως το 1901, ο Αντβεντισμός άρχισε μια διαδικασία απορρίψεως εκείνης της θεμελιώδους αλήθειας, και έως τη δεκαετία του 1930 ο Αντβεντισμός είχε επανέλθει στην παλαιά Προτεσταντική άποψη, η οποία ισχυρίζεται ότι το «διαπαντός» αντιπροσωπεύει κάποια πτυχή της διακονίας του Χριστού στο αγιαστήριο. Εκείνη η σατανική

άποψη, λέγει το Πνεύμα της Προφητείας, προήλθε από «αγγέλους που είχαν εκβληθεί από τον ουρανό». Σήμερα, η ορθή Μιλλεριτική άποψη περί του «διαπαντός» μπορεί να θεωρηθεί όχι μόνον ως το σύμβολο του παγανισμού, αλλά και ως το σύμβολο της αποστασίας του Αντβεντισμού, η οποία επιφέρει την ισχυρή πλάνη επάνω σε όσους δεν αγαπούν την αλήθεια.

Οι Μιλλερίτες οδηγήθηκαν στη σωστή χρονολογία για τη λήξη των δύο χιλιάδων τριακοσίων ετών, και ο Αντβεντισμός, αμέσως μετά τη Μεγάλη Απογοήτευση, αναγνώρισε αυξημένο φως συνδεδεμένο με εκείνη την προφητεία· όμως, με την απόρριψη των «επτά καιρών», από το 1856 έως το 1863, και ακόμη μέχρι αυτήν ακριβώς την ημέρα, δεν έχουν δει κανένα προοδευτικά αυξανόμενο φως από τη διδασκαλία την οποία ισχυρίζονται ότι είναι ο κεντρικός τους στύλος και το θεμέλιό τους. Σήμερα οι «επτά καιροί» μπορούν να ιδωθούν (από εκείνους που είναι πρόθυμοι να δουν) ως άμεσα συνδεδεμένοι με κάθε χρονική περίοδο της προφητείας των δύο χιλιάδων τριακοσίων ετών.

Τα πρώτα σαράντα εννέα έτη αντιπροσωπεύουν τον κύκλο της ανάπαυσης της γης κάθε έβδομο έτος, ο οποίος επαναλαμβάνεται επτά φορές. Τα τετρακόσια ενενήντα έτη αντιπροσωπεύουν όχι μόνο μία περίοδο δοκιμασίας για τον αρχαίο Ισραήλ, αλλά προσδιορίζουν και πόσα έτη αποστασίας από την εντολή να επιτρέπεται στη γη να αναπαύεται επρόκειτο να μεσολαβήσουν, ώστε να συσσωρευθεί συνολικά διάστημα εβδομήντα ετών κατά το οποίο η γη εμποδίστηκε να αναπαυθεί (το οποίο είναι η περίοδος της αιχμαλωσίας για αυτήν ακριβώς την αποστασία). Η εβδομάδα κατά την οποία ο Χριστός επικύρωσε τη διαθήκη διαρθρώνεται σε τριάμισι έτη έως τον σταυρό και σε τριάμισι έτη μετά τον σταυρό. Κατά την εβδομάδα εκείνη ο Χριστός συνήγε όλους τους ανθρώπους, διότι είπε ότι, εάν υψωνόταν, θα συνέγε όλους τους ανθρώπους.

Τώρα είναι η κρίσις τοῦ κόσμου τούτου· τώρα ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου θὰ ἐκβληθῆ ἔξω.
Κἀγώ, ἐὰν ὑψωθῶ ἀπὸ τῆς γῆς, θὰ ἐλκύσω πάντας πρὸς ἑμαυτόν. Ἰωάννης 12:31, 32.

Αι δύο χιλιάδες πεντακόσιες είκοσι ημέρες, κατά τις οποίες ο Χριστός επικύρωσε τη διαθήκη και συνήγαγε ανθρώπους προς τον Εαυτό Του, αντιπροσωπεύουν τα δύο χιλιάδες πεντακόσια είκοσι έτη κατά τα οποία ο Θεός διασκόρπισε τον αποστάτη λαό Του, εξαιτίας της φιλονικίας της διαθήκης Του. Οι «επτά καιροί» που εκτελέστηκαν εναντίον του βόρειου βασιλείου του Ισραήλ, αντιπροσώπευαν τη διασπορά των δύο χιλιάδων πεντακοσίων είκοσι ετών, η οποία άρχισε το 723 π.Χ. και έληξε το 1798. Το έτος 538 διαιρεί τις δύο περιόδους και δημιουργεί δύο διαδοχικές περιόδους χιλίων διακοσίων εξήντα ετών. Η πρώτη περίοδος αντιπροσωπεύει την καταπάτηση του αγιαστηρίου και του στρατεύματος από τον παγανισμό, και η δεύτερη την καταπάτηση που πραγματοποιήθηκε από τον παπισμό.

Οι «επτά καιροί», των δύο χιλιάδων πεντακοσίων είκοσι ετών, εναντίον του νοτίου βασιλείου, που άρχισαν το 677 π.Χ. και έληξαν το 1844, έληξαν στις 22 Οκτωβρίου 1844. Αποτελούν σύμβολο της κατάρας της διαθήκης και ολοκληρώθηκαν με τον ήχο της σάλπιγγας του ιωβηλαίου, η οποία έπρεπε να ηχήσει κατά την Ημέρα του Εξιλασμού. Η αντιτυπική Ημέρα του Εξιλασμού, που άρχισε στις 22 Οκτωβρίου 1844, αντιπροσωπεύει μια χρονική περίοδο. Είναι η περίοδος της Διερευνητικής Κρίσεως, και κατά τη διάρκεια αυτής της χρονικής περιόδου έπρεπε να ηχήσει η σάλπιγγα του ιωβηλαίου, η συνδεδεμένη με τον ιερό κύκλο του επτά.

Αλλ' εν ταις ημέραις της φωνής του εβδόμου αγγέλου, όταν μέλλη να σαλπίζη, τότε το μυστήριον του Θεού θέλει τελειωθή, καθώς ανήγγειλεν εις τους δούλους αυτού τους προφήτας. Αποκάλυψις 10:7.

Η ήχηση της εβδόμης Σάλπιγγας, η οποία άρχισε στις 22 Οκτωβρίου 1844, αντιπροσωπεύει τη Σάλπιγγα του Ιωβηλαίου του ιερού κύκλου των επτά, όπως εκτίθεται στο εικοστό πέμπτο κεφάλαιο του Λευιτικού. Οι Μιλλερίτες τελικώς είχαν δίκιο ως προς τη χρονολόγηση της προφητείας των δύο χιλιάδων τριακοσίων ετών, και ο Αντβεντισμός κατέληξε να κατανοήσει περισσότερο σχετικά με αυτήν αμέσως μετά τη Μεγάλη Απογοήτευση, αλλά το «πολύτιμο πετράδι» του Μίλλερ, δηλαδή η περίοδος των δύο χιλιάδων τριακοσίων ετών, σήμερα λάμπει δέκα φορές φωτεινότερα. Κάθε προφητικό γνώρισμα των επτά περιόδων που αντιπροσωπεύονται μέσα στην περίοδο των δύο χιλιάδων τριακοσίων ετών έχει άμεση προφητική σύνδεση με τα δύο χιλιάδες πεντακόσια είκοσι έτη («επτά καιροί») των κεφαλαίων εικοστού πέμπτου και εικοστού έκτου του Λευιτικού.

Οι Μιλλερίτικοί απέρριψαν τον ισχυρισμό του αποστατημένου Προτεσταντισμού και του Καθολικισμού ότι οι «κλησταί του λαού σου», οι οποίοι «εξύψωσαν εαυτούς» και «έπεσαν», ήταν σύμβολο του Αντίχου Επιφανούς, και είχαν δίκαιο. Γνώριζαν και υπερασπίζονταν την αλήθεια ότι είναι η Ρώμη εκείνη που, στον προφητικό λόγο του Θεού, παριστάνεται ως οι «κλησταί του λαού σου, οι βεβαίωσαντες την όρασιν», και όχι κάποιος άγνωστος και ιστορικώς ασήμαντος βασιλεύς της Συρίας που βεβαίωσε την όρασιν.

Σήμερα οι Αντβεντιστές θεολόγοι διδάσκουν ότι οι «κλησταί του λαού σου» είναι ο Αντίχου Επιφανής. Σήμερα, το επιχείρημα που στην ιστορία των Μιλλερίτων αντιπροσώπευε ότι ο πρότερος λαός της διαθήκης, ο οποίος παραμεριζόταν, δεν κατανοούσε, ούτε μπορούσε να κατανοήσει, την όραση (πράγμα που τεκμηριώνεται από την ορθή κατανόηση των «κληστών του λαού σου»), επαναλαμβάνεται και πάλι από τον πρότερο λαό της διαθήκης, ο οποίος για μία ακόμη φορά παραμερίζεται.

Όπου δεν υπάρχει όραση, ο λαός αφανίζεται· αλλά όποιος τηρεί τον νόμο, μακάριος είναι. Παροιμία 29:18.

Οι Μιλλερίτες δίδαξαν ορθώς ότι οι δύο χιλιάδες πεντακόσια είκοσι έτη («επτά καιροί»), του Λευιτικού είκοσι έξι, αποτελούσαν τη μακρότερη και έσχατη χρονική προφητεία στη Βίβλο· όμως ο Λαοδικειακός Αντβεντισμός απέρριψε εκείνο το «πολύτιμο πετράδι» το 1863, και σήμερα μπορεί να διακριθεί, (από εκείνους που επιθυμούν να δουν), ότι όχι μόνον οι Μιλλερίτες είχαν δίκαιο όταν αναγνώριζαν τους «επτά καιρούς» ως τη μακρότερη χρονική προφητεία στη Βίβλο, αλλά και ότι «η κατάρα», που είναι η αγανάκτηση του Θεού, εκτελέστηκε εναντίον τόσο του βόρειου όσο και του νότιου βασιλείου του Ισραήλ.

Σήμερα μπορεί να διακριθεί ότι οι αντίστοιχες καταλήξεις εκείνων των δύο αγανακτήσεων, στις οποίες αναφέρεται το βιβλίο του Δανιήλ (όπως και άλλοι προφύτες), αποτελούν δύο στηρίγματα άκρων (το πρώτο και το τελευταίο) μιας περιόδου σαράντα έξι ετών, κατά την οποία ο Χριστός ανήγειρε τον Μιλλερίτικο ναό, όπως προτυπώθηκε από τις σαράντα έξι ημέρες κατά τις οποίες ο Μωυσής βρισκόταν στο όρος λαμβάνοντας οδηγίες για την ανέγερση της σκηνής του μαρτυρίου

στην έρημο· και από τα σαράντα έξι έτη της ανακατασκευής του ναού από τον Ηρώδη, στα οποία αναφέρθηκαν οι Φαρισαίοι στη συνομιλία τους με τον Χριστό σχετικά με το ότι Αυτός θα τον «ανέγειρε» μέσω του καθαρισμού ενός ναού που είχε «καταστραφεί» από εμπόρους και αργυραμοιβούς, καθώς και μέσω της αναστάσεως του ανθρώπινου ναού Του, ο οποίος δημιουργήθηκε με σαράντα έξι χρωμοσώματα. Σήμερα, οι θεμελιώδεις αλήθειες των Μιλλεριτών είναι εξίσου ορθές όσο πάντοτε, αλλά τώρα είναι δέκα φορές βαθύτερες.

Σήμερα μπορεί να γίνει φανερό (σε όσους είναι πρόθυμοι να δουν) ότι, όταν ο Χριστός παρουσιάστηκε ως Παλμονί (ο Θαυμαστός Αριθμητής, ή ο Αριθμητής των Μυστηρίων) στο δέκατο τρίτο εδάφιο του ογδόου κεφαλαίου του Δανιήλ, παρουσίαζε τη σύνδεση μεταξύ ενός οράματος που αντιπροσώπευε μια περίοδο δύο χιλιάδων τριακοσίων ετών και ενός άλλου οράματος που αντιπροσώπευε δύο χιλιάδες πεντακόσια είκοσι έτη. Όταν αναγνωριστεί η σχέση αυτών των δύο προφητικών περιόδων, μπορεί να γίνει φανερό ότι συνδέονται άμεσα με τα χίλια διακόσια εξήντα έτη της παπικής κυριαρχίας, η οποία με τη σειρά της συνδέεται με τα χίλια διακόσια ενενήντα έτη του Δανιήλ δώδεκα, καθώς επίσης και με τα χίλια τριακόσια τριάντα πέντε έτη του ίδιου εδαφίου.

Υπάρχουν πολύ περισσότερες άμεσες συνδέσεις προφητικών περιόδων που σχετίζονται με τα δύο οράματα των εδαφίων δεκατρία και δεκατέσσερα του Δανιήλ οκτώ, αλλά αναγνωρίζονται μόνο από εκείνους που επιθυμούν να δουν. Αλλά σήμερα, πέρα από τις συνδέσεις όλων των χρονικών περιόδων που συνάγονται από τα δύο οράματα, βρίσκεται η αποκάλυψη του ονόματος του Παλμονί (ο Θαυμαστός Αριθμητής, ή ο Αριθμητής των Μυστηρίων). Οι Μιλλεριτές είχαν δίκιο σχετικά με τα δύο εδάφια, αλλά ήταν περιορισμένοι, και σήμερα ο Αντβεντισμός βρίσκεται απλώς σε πλήρες και απόλυτο σκότος.

Καθυστερήσατε και θαυμάσατε· ανακράξατε και βοήσατε· είναι μεθυσμένοι, αλλά όχι από οίνο· κλονίζονται, αλλά όχι από σίκερα. Διότι ο Κύριος εξέχεε επάνω σας πνεύμα βαθύ ύπνου και έκλεισε τους οφθαλμούς σας· τους προφήτες και τους άρχοντές σας, τους βλέποντες, εκάλυψε. Και κάθε όραμα έγινε για σας ως οι λόγοι βιβλίου εσφραγισμένου, το οποίο παραδίδουν σε άνθρωπο μορφωμένο, λέγοντας, Ανάγνωθι τούτο, παρακαλώ· και εκείνος λέγει, Δεν δύναμαι· διότι είναι εσφραγισμένο· και το βιβλίο παραδίδεται σε άνθρωπο αμαθή, λέγοντας, Ανάγνωθι τούτο, παρακαλώ· και εκείνος λέγει, Δεν είμαι μαθημένος. Ησαΐας 29:9–12.

Η αδελφή White επισημαίνει ότι στον William Miller δόθηκε «μεγάλο φως» επάνω στο βιβλίο της Αποκάλυψης, αλλά η κατανόησή του των κεφαλαίων δώδεκα, δεκατρία, δεκαεπτά και δεκαοκτώ της Αποκάλυψης ήταν, πολύ απλά, όχι ορθή. Αυτές οι εσφαλμένες αντιλήψεις δεν απεικονίζονται επάνω στους δύο ιερούς χάρτες, αλλά εκείνο που απεικονίζεται από το ένατο κεφάλαιο του βιβλίου της Αποκάλυψης είναι το «πολύτιμο πετράδι», ότι το Ισλάμ παριστάνεται από τα τρία Αλλοίμονα.

«Κήρυκες και λαός έχουν θεωρήσει το βιβλίο της Αποκαλύψεως ως μυστηριώδες και λιγότερο σημαντικό από άλλα τμήματα των Ιερών Γραφών. Αλλά είδα ότι το βιβλίο αυτό είναι πράγματι μια αποκάλυψη δοσμένη προς ιδιαίτερη ωφέλεια εκείνων που θα ζούσαν στις έσχατες ημέρες, για να τους καθοδηγεί στο να εξακριβώνουν την αληθινή τους θέση και το

καθήκον τους. Ο Θεός κατηύθυνε τη διάνοια του William Miller προς τις προφητείες και του έδωσε μεγάλο φως επάνω στο βιβλίο της Αποκαλύψεως.» Early Writings, 231.

Η έκφραση «μεγάλο φως» στα γραπτά της Αδελφής Γουάιτ είναι πολύ διαφωτιστική. Ο Μίλλερ κατανοούσε τις εκκλησίες, τις σφραγίδες και τις σάλπιγγες της Αποκαλύψεως, διότι άγιοι άγγελοι «κατηύθυναν τη διάνοιά του» επάνω σε αυτά τα θέματα. Το «μεγάλο φως» που δόθηκε στον Μίλλερ παριστανόταν επάνω στις δύο ιερές πλάκες, και οι δογματικές αλήθειες που αποτελούσαν το «μεγάλο φως» προσδιορίζονταν στο όνειρό του ως «πολύτιμοι λίθοι». Στον Αντβεντισμό δόθηκε εκείνο το «μεγάλο φως» και άρχισε να το καλύπτει με κίβδηλους πολύτιμους λίθους, αρχίζοντας το 1863. Η αρχή του «φωτός» είναι ότι το «φως» είναι εκείνο το οποίο ο Χριστός χρησιμοποιεί για να κρίνει ένα πρόσωπο ή έναν λαό.

Όχι μόνον το «φως» κρίνει έναν λαό, αλλά και το «φως» το οποίο θα μπορούσαν να είχαν, εάν δεν είχαν αντισταθεί (όπως έπραξαν το 1856, ως ένα μόνον από πολλά παραδείγματα). Το άλλο γνώρισμα που συνδέεται με το «φως» είναι ότι το «φως» που απορρίπτεται παράγει έναν αντίστοιχο βαθμό σκότους. Ο Αντβεντισμός απέρριψε και συγκάλυψε το «μεγάλο φως» που δόθηκε από τον Θεό στον Μίλλερ, το οποίο αντιπροσωπεύει τα θεμέλια του Αντβεντισμού.

«Εκείνος που βλέπει κάτω από την επιφάνεια, που αναγινώσκει τις καρδιές όλων των ανθρώπων, λέγει για εκείνους που έλαβαν “μεγάλο φως”: “Δεν θλίβονται ούτε μένουν έκθαμβοι εξαιτίας της ηθικής και πνευματικής τους καταστάσεως”. Ναι, εξέλεξαν τις δικές τους οδούς, και η ψυχή τους ευφραίνεται στα βδελύγματά τους. “Και εγώ επίσης θα εκλέξω τις πλάνες τους, και θα επιφέρω επ’ αυτούς εκείνα που φοβούνται· διότι όταν εκάλεσα, κανείς δεν απεκρίθη· όταν ελάλησα, δεν ήκουσαν· αλλά έπραξαν το κακό ενώπιον των οφθαλμών Μου, και εξέλεξαν εκείνο στο οποίο δεν ευαρεστήθηκα”. “Ο Θεός θα τους αποστειλεί ενέργεια πλάνης, ώστε να πιστεύσουν το ψεύδος”, επειδή δεν εδέχθησαν “την αγάπη της αληθείας, για να σωθούν”, “αλλά ευηρεστήθησαν εις την αδικίαν”. Ησαΐας 66:3, 4· Β΄ Θεσσαλονικείς 2:11, 10, 12.»

«Ο ουράνιος Διδάσκαλος ερώτησε: “Ποια ισχυρότερη πλάνη μπορεί να εξαπατήσει τον νου από την πρόφαση ότι οικοδομείτε επάνω στο σωστό θεμέλιο και ότι ο Θεός αποδέχεται τα έργα σας, ενώ στην πραγματικότητα ενεργείτε σε πολλά πράγματα σύμφωνα με την κοσμική πολιτική και αμαρτάνετε εναντίον του Ιερωβά; Ω, είναι μεγάλη απάτη, μια γοητευτική πλάνη, που κυριεύει τους νοῦς, όταν άνθρωποι που έχουν «κάποτε γνωρίσει την αλήθεια», εκλαμβάνουν τη μορφή της ευσέβειας αντί του πνεύματος και της δυνάμεώς της· όταν νομίζουν ότι είναι πλούσιοι και πεπλουτισμένοι και δεν έχουν ανάγκη ουδενός, ενώ στην πραγματικότητα έχουν ανάγκη των πάντων.”» Testimonies, τόμος 8, σ. 249, 250.

Η Λαοδίκεια, στην οποία κατέληξε ο Αντβεντισμός το 1856, αντιπροσωπεύει εκείνους στους οποίους κάποτε δόθηκε «μεγάλο φως», αλλά είναι προορισμένοι να λάβουν την «ισχυρά πλάνη» της Δευτέρας προς Θεσσαλονικείς, ενώ όλον αυτόν τον καιρό πιστεύουν ότι το ψευδές θεμέλιο που έχουν ανεγείρει μέσω της εισαγωγής κίβδηλων νομισμάτων και πολύτιμων λίθων είναι τεταγμένο από τον Θεό, ενώ στην πραγματικότητα είναι ένα θεμέλιο οικοδομημένο επάνω στην άμμο. Ο Αντβεντισμός είναι «εκκλησία που έχει λάβει μεγάλο φως, μεγάλες αποδείξεις», αλλά είναι «εκκλησία» που έχει απορρίψει «το μήνυμα που ο Κύριος» έχει «στείλει» και έκτοτε έχει

δεχθεί «τους πλέον παράλογους ισχυρισμούς και ψευδείς υποθέσεις και ψευδείς θεωρίες».

«Ακαθαγίαστοι λειτουργοί παρατάσσονται εναντίον του Θεού. Υμνούν τον Χριστό και τον θεό τούτου του κόσμου με την ίδια πνοή. Ενώ ομολογούν ότι δέχονται τον Χριστό, αγκαλιάζουν τον Βαραββᾶ, και με τις πράξεις τους λέγουν: “Όχι Αυτόν, αλλά τον Βαραββᾶ.” Ας προσέξουν όλοι όσοι διαβάζουν αυτές τις γραμμές. Ο Σατανάς καυχάται για ό,τι μπορεί να πράξει. Νομίζει ότι θα διαλύσει την ενότητα για την οποία προσευχήθηκε ο Χριστός να υπάρχει στην εκκλησία Του. Λέγει: “Θα εξέλθω και θα γίνω πνεύμα ψεύδους, για να εξαπατήσω όσους μπορώ, να επικρίνω, και να καταδικάζω, και να διαστρέφω.” Ας γίνει δεκτός ο υιός της απάτης και της ψευδομαρτυρίας από «εκκλησία που έλαβε μεγάλο φως», μεγάλη απόδειξη, και εκείνη η εκκλησία θα απορρίψει το μήνυμα που ο Κύριος απέστειλε και θα δεχθεί τους πλέον παράλογους ισχυρισμούς και ψευδείς υποθέσεις και ψευδείς θεωρίες. Ο Σατανάς γελά με τη μορία τους, διότι γνωρίζει τι είναι η αλήθεια.»

«Πολλοί θα σταθούν στους άμβωνές μας με τον πυρσό της ψευδοπροφητείας στα χέρια τους, αναμμένο από τον κολασμένο πυρσό του Σατανά. Εάν η αμφιβολία και η απιστία τρέφονται, οι πιστοί λειτουργοί θα απομακρυνθούν από τον λαό που νομίζει ότι γνωρίζει τόσα πολλά. “Εάν εγνώριζες”, είπε ο Χριστός, “τουλάχιστον κατά την ημέραν ταύτην, τα όσα ανήκουν εις την ειρήνην σου! τώρα όμως είναι κεκρυμμένα από τους οφθαλμούς σου”.»

«Πλην, τὸ θεμέλιον τοῦ Θεοῦ μένει στερεόν. Ὁ Κύριος γνωρίζει τοὺς ὄντας αὐτοῦ. Ὁ ἡγιασμένος λειτουργὸς δὲν πρέπει νὰ ἔχει δόλον ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. Πρέπει νὰ εἶναι φανερός ὡς ἡ ἡμέρα, ἐλεύθερος ἀπὸ κάθε κηλίδα κακοῦ. Μία ἡγιασμένη διακονία καὶ ἕνας ἡγιασμένος τύπος θὰ ἀποτελέσουν δύναμη, ἐκλάμποντες τὸ φῶς τῆς ἀληθείας ἐπὶ τὴν σκολιὰν ταύτην γενεάν. Φῶς, ἀδελφοί, περισσότερο φῶς χρειαζόμεθα. Σαλπίσατε ἐν Σιών· ἤχησατε συναγεμὸν ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει. Συνάξατε τὸ στράτευμα τοῦ Κυρίου, μὲ ἡγιασμένες καρδιές, γιὰ νὰ ἀκούσῃ τί θέλει λαλήσει ὁ Κύριος πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ· διότι ἔχει αὐξήσει τὸ φῶς διὰ πάντας ὅσοι θέλουν ἀκούσει. Ἀς ὀπλισθοῦν καὶ ἀς ἐξοπλισθοῦν, καὶ ἀς ἀναβῶσιν εἰς τὴν μάχην—εἰς βοήθειαν τοῦ Κυρίου κατὰ τῶν δυνατῶν. Αὐτὸς ὁ Θεὸς θὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ τοῦ Ἰσραήλ. Πᾶσα γλῶσσα ψευδῆς θὰ σιγήσῃ. Χεῖρες ἀγγέλων θὰ καταβάλουν τὰ παραπλανητικὰ σχέδια ποὺ σχηματίζονται. Τὰ προπύργια τοῦ Σατανᾶ δὲν θὰ θριαμβεύσουν ποτέ. Ἡ νίκη θὰ συνοδεύῃ τὸ μήνυμα τοῦ τρίτου ἀγγέλου. Καθὼς ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ στρατεύματος τοῦ Κυρίου κατέβαλε τὰ τείχη τῆς Ἰεριχῶ, οὕτω καὶ ὁ λαὸς τοῦ Κυρίου, ὁ τηρῶν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, θὰ θριαμβεύσῃ, καὶ πάντα τὰ ἀντιτιθέμενα στοιχεῖα θὰ ἠττηθοῦν. Μὴ ἀς παραπονήται οὐδεμία ψυχή κατὰ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ οἵτινες ἤλθαν πρὸς αὐτὴν μὲ οὐρανόσταλτο μήνυμα. Μὴ ἐξακολουθεῖτε πλέον νὰ ζητεῖτε σφάλματα εἰς αὐτούς, λέγοντες, “Εἶναι πάρα πολὺ κατηγορηματικοί· λαλοῦν ὑπερβολικὰ ἰσχυρῶς.” Μπορεῖ νὰ λαλῶσιν ἰσχυρῶς· ἀλλὰ δὲν εἶναι ἄραγε τοῦτο ἀναγκαῖον; Ὁ Θεὸς θὰ κάμῃ τὰ ὄρα τῶν ἀκροατῶν νὰ βουῖσουν, ἐὰν δὲν προσέξουν τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἢ τὸ μήνυμά του. Θὰ καταγγεῖλῃ ἐκείνους ποὺ ἀντιστέκονται εἰς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.»

«Ο Σατανάς έχει θέσει σε ενέργεια κάθε δυνατό μέτρο, ώστε να μη φθάσει ανάμεσά μας, ως λαό, τίποτε που να μας ελέγχει και να μας επιτιμά, και να μας προτρέπει να αποβάλουμε τα σφάλματά μας. Υπάρχει όμως λαός που θα βαστάξει την κιβωτό του Θεού. Μερικοί θα εξέλθουν από ανάμεσά μας, οι οποίοι δεν θα βαστάζουν πλέον την κιβωτό. Αλλά αυτοί δεν

μπορούν να υψώσουν τείχη για να φράξουν την αλήθεια· διότι αυτή θα προχωρεί εμπρός και ανοδικά μέχρι τέλους. Στο παρελθόν ο Θεός ανέδειξε άνδρες, και ακόμη έχει άνδρες κατάλληλων ευκαιριών που αναμένουν, προετοιμασμένους να εκτελέσουν το θέλημά Του—άνδρες που θα διαπεράσουν περιορισμούς οι οποίοι δεν είναι παρά σαν τοίχοι επιχρισμένοι με ασύνδετο κονίαμα. Όταν ο Θεός θέτει το Πνεύμα Του επάνω σε ανθρώπους, αυτοί θα εργασθούν. Θα κηρύξουν τον λόγο του Κυρίου· θα υψώσουν τη φωνή τους σαν σάλπιγγα. Η αλήθεια δεν θα ελαττωθεί ούτε θα χάσει τη δύναμή της στα χέρια τους. Θα δείξουν στον λαό τις παραβάσεις του, και στον οίκο του Ιακώβ τις αμαρτίες του.» Testimonies to Ministers, 409–411.

Το να προσδιορίζει κανείς το σατανικό σύμβολο του «παντοτινού» ως σύμβολο του Χριστού σημαίνει να υμνεί «τον Χριστό και τον θεό του κόσμου τούτου με την ίδια πνοή. Ενώ κατ' ομολογίαν δέχονται τον Χριστό, αγκαλιάζουν τον Βαραββᾶ, και με τις πράξεις τους λένουν: “Όχι τούτον, αλλά τον Βαραββᾶ.”» Οι αλήθειες που παριστάνονται στο όνειρο του Μίλλερ ως «πολύτιμοι λίθοι», και επίσης εικονογραφούνται παραστατικά επάνω στις δύο ιερές πλάκες, είναι το «μεγάλο φως», το οποίο δόθηκε στον Μίλλερ και το οποίο ο Αντβεντισμός έχει απορρίψει.

Ισχυρίζονται ότι δοξάζουν τον Χριστό με ένα σατανικό σύμβολο, και υποστηρίζουν ότι στέκονται επάνω στο θεμέλιο του Θεού, ενώ πρόκειται για ένα κίβδηλο θεμέλιο που επιφέρει ισχυρή πλάνη σε όλους όσους λαμβάνουν τη στάση τους επάνω σε εκείνη την εσφαλμένη δογματική δομή. Δεν υπάρχει τίποτε νέο υπό τον ήλιο, και το σύγχρονο Ισραήλ απλώς βαδίζει στα προφητικά ίχνη του αρχαίου Ισραήλ.

«Ένα ζήτημα βαραίνει την ψυχή μου: η μεγάλη έλλειψη της αγάπης του Θεού, η οποία έχει χαθεί εξαιτίας της συνεχούς αντίστασης προς το φως και την αλήθεια, καθώς και η επιρροή εκείνων που έχουν επιδοθεί σε ενεργό έργο, οι οποίοι, παρά τα τεκμήρια που έχουν συσσωρευθεί το ένα επάνω στο άλλο, άσκησαν επιρροή για να εξουδετερώσουν το έργο του μηνύματος που ο Θεός απέστειλε. Τους παραπέμπω στο Ιουδαϊκό έθνος και ερωτώ: Πρέπει να αφήσουμε τους αδελφούς μας να διαβούν το ίδιο μονοπάτι της τυφλής αντίστασης, έως το ίδιο το τέλος της δοκιμαστικής περιόδου; Αν ποτέ ένας λαός χρειαζόταν αληθινούς και πιστούς φύλακες, που δεν θα σιωπούν, που θα κράζουν ημέρα και νύχτα, ηχώντας τις προειδοποιήσεις που ο Θεός έχει δώσει, αυτός είναι οι Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας. Εκείνοι που έλαβαν μεγάλο φως, ευλογημένες ευκαιρίες, οι οποίοι, όπως η Καπερναούμ, υψώθηκαν έως τον ουρανό ως προς το προνόμιο, θα αφεθούν άραγε, εξαιτίας της μη αξιοποίησής τους, στο σκοτάδι που αντιστοιχεί στο μέγεθος του φωτός που τους δόθηκε;»

«Επιθυμώ να απευθύνω θερμή έκκληση προς τους αδελφούς μας που θα συναχθούν στη Γενική Συνδιάσκεψη, να δώσουν προσοχή στο μήνυμα που δόθηκε προς τους Λαοδικείς. Τι κατάσταση τύφλωσης είναι η δική τους! Το θέμα αυτό έχει τεθεί ενώπιόν σας ξανά και ξανά, αλλά η δυσαρέσκεία σας για την πνευματική σας κατάσταση δεν υπήρξε αρκετά βαθιά και οδυνηρή, ώστε να επιφέρει μεταρρύθμιση. “Διότι λέγεις ότι Πλούσιος είμαι, και επλούτησα, και δεν έχω χρείαν ουδενός· και δεν εξεύρεις ότι συ είσαι ο ταλαίπωρος και ελεεινός και πτωχός και τυφλός και γυμνός.” Η ενοχή της αυταπάτης βαρύνει τις εκκλησίες μας. Η θρησκευτική ζωή πολλών είναι ένα ψεύδος.» Manuscript Releases, τόμος 16, 106, 107.

Η «Καπερναούμ» ήταν η πόλη την οποία ο Ιησούς επέλεξε ως δική του πόλη.

«Στην Καπερναούμ ο Ιησούς κατοικούσε κατά τα διαστήματα μεταξύ των μετακινήσεών Του από τόπο σε τόπο, και έγινε γνωστή ως “η πόλη Του”. Βρισκόταν στις όχθες της Θάλασσας της Γαλιλαίας, και κοντά στα όρια της ωραίας πεδιάδας της Γεννησαρέτ, αν όχι επάνω σ’ αυτήν.» The Desire of Ages, 252.

Ο Χριστός επέλεξε την Καπερναούμ, όπως άλλοτε είχε επιλέξει την Ιερουσαλήμ.

Και στον υιό του θα δώσω μία φυλή, ώστε ο Δαβίδ, ο δούλος μου, να έχει πάντοτε ενώπιόν μου λύχνο στην Ιερουσαλήμ, την πόλη την οποία εξέλεξα για να θέσω εκεί το όνομά μου. Βασιλέων Α΄ 11:36.

Ο Χριστός εξέλεξε τον Αντβεντισμό ως πόλη Του το 1844, και έως το 1863 ο Αντβεντισμός είχε ανοικοδομήσει την πόλη της «Ιεριχούς», σύμβολο της λαοδικειακής άνεσης και ευμάρειας. Όπως με τον αρχαίο Ισραήλ, έτσι και με τον σύγχρονο Ισραήλ. Ο Αντβεντισμός πιστεύει ότι είναι οι πολίτες της ιδιαίτερης πόλεως του Θεού, αλλά έχουν απορρίψει το «μεγάλο φως» που παρέχει την απόδειξη της πολιτείας. Όπως η Σηλώ, στον καιρό του Ηλεί, του Οφνί και του Φινεές, ο Αντβεντισμός θα κριθεί σύμφωνα με το «μεγάλο φως» το οποίο τους δόθηκε η ευκαιρία να δεχθούν.

«Μεταξύ των ομολογουμένων τέκνων του Θεού, πόσο λίγη υπομονή έχει εκδηλωθεί, πόσοι πικροί λόγοι έχουν λεχθεί, πόση καταγγελία έχει εκστομισθεί εναντίον εκείνων που δεν είναι της πίστεώς μας. Πολλοί έχουν θεωρήσει όσους ανήκουν σε άλλες εκκλησίες ως μεγάλους αμαρτωλούς, ενώ ο Κύριος δεν τους θεωρεί κατ’ αυτόν τον τρόπο. Εκείνοι που βλέπουν κατ’ αυτόν τον τρόπο τα μέλη άλλων εκκλησιών έχουν ανάγκη να ταπεινωθούν κάτω από την κραταιά χείρα του Θεού. Εκείνοι τους οποίους καταδικάζουν μπορεί να είχαν παρά ελάχιστο φως, λίγες ευκαιρίες και προνόμια. Αν είχαν το φως που είχαν πολλοί από τα μέλη των εκκλησιών μας, θα μπορούσαν να είχαν προοδεύσει με πολύ ταχύτερο ρυθμό και να είχαν εκπροσωπήσει καλύτερα την πίστη τους ενώπιον του κόσμου. Για εκείνους που καυχώνται για το φως τους, και όμως αποτυγχάνουν να περιπατούν μέσα σ’ αυτό, ο Χριστός λέγει: “Σας λέγω όμως: ανεκτότερη θα είναι για την Τύρο και τη Σιδώνα η ημέρα της κρίσεως παρά για σας. Και συ, Καπερναούμ [Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας, που έχετε λάβει μεγάλο φως], η υψωμένη έως τον ουρανό [ως προς το προνόμιο], θα καταβιβασθείς έως τον άδη· διότι, αν τα θαύματα που έγιναν σε σένα είχαν γίνει στα Σόδομα, θα παρέμεναν έως σήμερα. Πλην σας λέγω ότι ανεκτότερη θα είναι για τη γη των Σοδόμων κατά την ημέρα της κρίσεως, παρά για σένα.” Εκείνον τον καιρό ο Ιησούς αποκρίθηκε και είπε: “Σε ευχαριστώ, Πατέρα, Κύριε του ουρανού και της γης, διότι απέκρυψες ταύτα από σοφούς και συνετούς [κατά τη δική τους εκτίμηση], και τα απεκάλυψες σε νήπια.”»

«Και τώρα, επειδή εκάματε πάντα ταύτα τα έργα», λέγει ο Κύριος, «και σας ελάλησα, εγειρόμενος ενωρίς και λαλών, αλλά δεν ηκούσατε· και σας εκάλεσα, αλλά δεν απεκρίθητε· διά τούτο θα κάμω εις τον οίκον τούτον, ο οποίος καλείται με το όνομά μου, εις τον οποίον σεις εμπιστευέσθε, και εις τον τόπον τον οποίον έδωκα εις εσάς και εις τους πατέρας σας, καθώς έκαμα εις τη Σηλώ. Και θα σας απορρίψω από εμπροσθέν μου, καθώς απέρριψα όλους τους αδελφούς σας, όλον το σπέρμα του Εφραΐμ».

«Ο Κύριος έχει εγκαθιδρύσει ανάμεσά μας θεσμούς μεγάλης σπουδαιότητας, και αυτοί πρέπει να διοικούνται, όχι όπως διοικούνται οι κοσμικοί θεσμοί, αλλά σύμφωνα με την τάξη του Θεού. Πρέπει να διοικούνται με μοναδικό γνώμονα τη δόξα Του, ώστε με κάθε μέσο να σωθούν ψυχές που χάνονται. Προς τον λαό του Θεού έχουν έλθει οι μαρτυρίες του Πνεύματος, και όμως πολλοί δεν έδωσαν προσοχή στους ελέγχους, στις προειδοποιήσεις και στις συμβουλές.»

«Ακούσατε τώρα τούτο, ὦ λαὸς ἄφρων καὶ ἀσύνητος· οἵτινες ἔχετε ὀφθαλμοὺς καὶ δὲν βλέπετε, οἵτινες ἔχετε ὦτα καὶ δὲν ἀκούετε· δὲν θὰ με φοβηθῆτε; λέγει ὁ Κύριος· δὲν θὰ τρέμετε ἐνώπιόν μου, ἐγὼ ποὺ ἔθεσα τὴν ἄμμο ὡς ὄριο τῆς θαλάσσης μὲ αἰώνιο πρόσταγμα, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ τὸ παραβῆ; καὶ μολονότι τὰ κύματά της ταράσσονται, δὲν ἰσχύουν· μολονότι βοῶσιν, ὅμως δὲν δύναται νὰ τὸ ὑπερβοῦν. Ἀλλὰ ὁ λαὸς οὗτος ἔχει καρδιά ἀποστατική καὶ ἀνυπότακτη· ἀποστάτησαν καὶ ἀπεμακρύνθησαν. Οὔτε λέγουν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν· Ἐὰν φοβηθῶμεν τώρα τὸν Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὁ ὁποῖος δίδει βροχὴν, τὴν πρῶιμη καὶ τὴν ὄψιμη, ἐν τῷ καιρῷ αὐτῆς· φυλάττει δι' ἡμᾶς τὰς προσδιορισμένας ἐβδομάδας τοῦ θερισμοῦ. Αἱ ἀνομίαι σας ἀπεμάκρυναν ταῦτα, καὶ αἱ ἁμαρτίαι σας ἐστέρησαν ἀπὸ ἐσᾶς τὰ ἀγαθὰ.... Δὲν κρίνουν τὴν ὑπόθεσιν, τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ὀρφανοῦ, καίτοι εὐημεροῦν· καὶ τὸ δίκαιον τοῦ πτωχοῦ δὲν κρίνουν. Δὲν θὰ ἐπισκεφθῶ διὰ ταῦτα; λέγει ὁ Κύριος· δὲν θὰ ἐκδικηθῆ ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τοιοῦτο ἔθνος ὡς τούτου;»

«Θα αναγκαστεί ο Κύριος να πει: “Μη προσεύχεσαι γι’ αυτόν τον λαό, ούτε να υψώσεις κραυγή ούτε προσευχή υπέρ αυτών, ούτε να κάνεις μεσιτεία προς εμένα· διότι δεν θα σε ακούσω”; “Διὰ τοῦτο αἱ βροχαὶ ἐκρατήθησαν, καὶ ὄψιμος βροχὴ δὲν ἔγεινεν.... Δὲν θέλεις ἀπὸ τοῦ νῦν κράζει πρὸς με, Πάτερ μου, σὺ εἶσαι ὁδηγὸς τῆς νεότητός μου;”» Review and Herald, 1 Αυγούστου 1893.

Θα συνεχίσουμε στην επόμενη μελέτη την εξέταση του «μεγάλου φωτός» που δόθηκε στον William Miller σχετικά με το βιβλίο της Αποκάλυψης.

«Όταν ο Χριστός ήλθε στον κόσμο για να υποδείξει με το παράδειγμά Του την αληθινή θρησκεία και να εξυψώσει τις αρχές που πρέπει να κυβερνούν τις καρδιές και τις πράξεις των ανθρώπων, το ψεύδος είχε αποκτήσει τόσο βαθύ έρεισμα σε εκείνους που είχαν λάβει τόσο μεγάλο φως, ώστε δεν κατανοούσαν πλέον το φως και δεν είχαν καμία διάθεση να εγκαταλείψουν την παράδοση χάριν της αλήθειας. Απέρριψαν τον ουράνιο Διδάσκαλο, σταύρωσαν τον Κύριο της δόξης, για να διατηρήσουν τα δικά τους έθιμα και επινοήσεις. Το ίδιο ακριβώς πνεύμα εκδηλώνεται στον κόσμο και σήμερα. Οι άνθρωποι αποστρέφονται τη διερεύνηση της αλήθειας, μήπως διασαλευθούν οι παραδόσεις τους και εισαχθεί μια νέα τάξη πραγμάτων. Υπάρχει στην ανθρωπότητα μια διαρκής ροπή προς την πλάνη, και οι άνθρωποι είναι εκ φύσεως επιρρεπείς στο να υπερυψώνουν υπέρμετρα τις ανθρώπινες ιδέες και γνώσεις, ενώ το θείο και το αιώνιο ούτε διακρίνεται ούτε εκτιμάται.» Counsels on Sabbath School Work, 47.